

Dosar nr. [•]

ROMÂNIA
JUDECĂTORIA CÂMPULUNG
SENTINȚA PENALĂ NR. 178/2024

Ședința publică de la 12.06.2024

Completul constituit din:

Președinte - [•]

Grefier - [•]

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Judecătoria Câmpulung
a fost reprezentat de procuror - [•]

Pe rol pronunțarea în cauza penală privind pe inculpatul [•] și pe persoanele vătămate constituite părți civile [•], [•], părți civile Spitalul Județean De Urgență Arges - Pitești, SPITALUL CLINIC DE URGENȚĂ BUCUREȘTI, persoana responsabil civilmente Euroins România Asigurare-Reasigurare S.A. prin lichidator judiciar CITR Filiala București, având ca obiect infracțiunea de vătămarea corporală din culpă (art.196 NCP).

La apelul nominal făcut în ședința publică nu au răspuns părțile.

Procedura legal îndeplinită.

Dezbaterile asupra fondului cauzei au avut loc în ședința publică din data de 15.02.2024, susținerile părților și concluziile reprezentantului Parchetului fiind consemnate în încheierea de la data care parte integrantă din prezenta sentința, când s-a dispus amânarea pronunțării la data de 06.03.2024 și ulterior la 20.03.2024, 15.04.2024, 08.05.2024, 24.05.2024, 05.05.2024 și la data de astăzi 12.06.2024 când:

LOSPA
LAWYERS

INSTANȚA

Asupra cauzei penale de față, deliberând constată următoarele :

Prin rechizitoriul nr. [•]/P/2020 din data de 21.07.2022, al Parchetului de pe lângă Judecătoria CÂMPULUNG, înregistrat pe rolul acestei instanțe la data de 20.09.2022, sub numărul de mai sus, s-a dispus trimiterea în judecată, a inculpatului, [•], pentru săvârșirea infracțiunii de vătămare corporală din culpă, faptă prev. de art. 196 alin. 2 și 3 C.pen..

În esență, în actul de sesizare a instanței s-a reținut că, inculpatul la data de 25 iulie 2020, în jurul orei 20:40, aflat la volanul autoturismului marca VW Golf, cu nr. de înmatriculare [•], a produs pe DJ 734, pe raza comunei Lerești, un accident rutier ce a avut ca urmare vătămarea corporală gravă a numitei [•], care a suferit leziuni corporale

ce au necesitat un număr de cca. 110-120 de zile de îngrijiri medicale, precum și a numitului [•], care a suferit o leziune ce i-a produs o infirmitate permanentă posttraumatică.

Prin același rechizitoriu s-a mai arătat că persoanele vătămate, [•] și [•] au declarat că se constituie parte civilă în cadrul procesului penal cu o sumă pe care o vor preciza în fața instanței de judecată.

Totodată, s-a mai arătat că Spitalul Județean De Urgență Arges - Pitești s-a constituit parte civilă în cadrul procesului penal cu suma de 1396,44 lei, reprezentând contravaloarea cheltuielilor ocazionate de îngrijirile medicale acordate persoanei vătămate, [•], iar Serviciul Clinic de Urgență București, s-a constituit parte civilă în cadrul procesului penal cu sumele de 124.193,58 lei și 2017,84 lei reprezentând contravaloarea serviciilor medicale, acordate aceleiași persoanei vătămate.

Pentru dovedirea situației de fapt, expuse în rechizitoriu, au fost administrate următoarele mijloace de probă: procesul verbal de sesizare din oficiu întocmit de către organele de poliție la 25 iulie 2020 (f.5); proces verbal de cercetare la fața locului (f.8-10); planșe foto executate de Laboratorul Criminalistic de la Poliția Municipiului Câmpulung (f.11-32); Buletinul de analiză toxicologică-alcoolemie nr. 261/29.07.2020 (f.42); Declarații martor (f.43-50, 87-90); Declarație persoană vătămată [•] (f. 51 - 53); Certificat medico-legal nr. 599/21.08.2020 (f.54); Raport de expertiză medico-legală nr. 66/A6/2021 (f.59-61); Declarație persoană vătămată [•] (f.62-63); Certificat medico-legal nr. 558/11.08.2020 (f.66-67); Raport de expertiză medico-legală nr. 159/A6/2021 (f.70-72); Declarație persoană vătămată [•] (f.73-74); Raport de expertiză medico-legală nr. A 6/9 din 2020 (f.77-79); Raport de expertiză tehnică auto Biroului Local pentru Expertize Tehnice de pe lângă Tribunalul Argeș (f.95-112); declarație suspect (f.83-85); declarație inculpat (f. 118-120); copie cazier judiciar (f.236).

Autovehiculul condus de către inculpatul [•] la data de 25 iulie 2020 avea poliță de asigurare valabilă la Euroins România Asigurare-Reasigurare S.A., societate aflată în insolvență. În aceste condiții, în cauză a fost concepat în calitate de parte responsabilă civilmente Fondul de Garantare a Asiguraților.

În cursul urmăririi penale, inculpatul a recunoscut comiterea infracțiunii.

Prin încheierea de cameră preliminară din data de 08.12.2022, judecătorul de cameră preliminară a constatat competența instanței, legalitatea sesizării instanței, administrării probelor și efectuării actelor de urmărire penală și a dispus începerea judecării față de inculpat.

La termenul de judecată din data de 25.05.2023, cu procedura legal îndeplinită, ulterior citirii actului de sesizare, instanța a adus la cunoștința inculpatului, fapta pentru care este cercetat, drepturile procesuale prevăzute de art. 83- C. prcc. pen, precum și dispozițiile art. 375-C. proc, pen, respectiv faptul că în cazul recunoașterii vinovăției, judecata se face numai în baza probelor administrate în faza de urmărire penală și a înscrisurilor prezentate de părți, ocazie cu care inculpatul a arătat că solicită

ca judecata să aibă loc conform procedurii simplificate, prevăzută de art. 374 alin 4 C.proc.pen.

În cursul fazei de judecată, partea civilă [•] s-a constituit parte civilă cu suma de 130.000 euro, echivalentul în lei la cursul BNR afișat la data plății efective pentru repararea prejudiciului moral suferit precum și a sumei de 7782,99 lei reprezentând prejudiciul material suferit ca urmare a producerii accidentului precum și dobânda legală penalizatoare calculată de la data de 25.07.2020, data producerii accidentului și până la data plății efective prin raportare la dispozițiile art.3 alin.2 din O.G. 13/2011 coroborat cu art. 1381 Cod Civil.

În cursul fazei de judecată, partea civilă [•] s-a constituit parte civilă cu suma de 80.000 euro, echivalentul în lei la cursul BNR afișat la data plății efective pentru repararea prejudiciului moral suferit precum și dobânda legală penalizatoare calculată de la data de 25.07.2020, data producerii accidentului și până la data plății efective prin raportare la dispozițiile art.3 alin.2 din O.G. 13/2011 coroborat cu art. 1381 Cod Civil.

Constatând îndeplinite condițiile pentru aplicarea procedurii simplificate, instanța a admis solicitarea inculpatei, sesizată în care în faza de judecată a fost administrată proba cu înscrisuri și proba testimonială pentru dovedirea pretențiilor civile.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Prin procesul verbal, întocmit în conformanță cu art. 292 C.p.p., la data de 25 iulie 2020, de către lucrători din cadrul Biroului de Poliție Municipiului Câmpulung, s-a constatat săvârșirea infracțiunii de încălcare a regulilor de circulație din culpă.

La 25 iulie 2020, în jurul orei 20:45, autoturismul marca VW Golf, cu nr. de înmatriculare [•], condus de către inculpatul [•], se deplasa pe DJ734, pe raza comunei Lerești, [•], pe sensul de mers spre [•], în autoturism cu șoferul aflându-se, în calitate de pasager, numita [•]. Pe aceeași șosea, în sens opus, se deplasa în coloană un grup de trei motociclete. [•] dintre acestea era o motocicletă marca BMW, cu nr. de înmatriculare [•], condusă de către [•], a doua motocicletă [•], cu nr. de înmatriculare [•], condusă de către [•], iar ultima, o motocicletă Kawasaki, cu nr. de înmatriculare [•], condusă de către [•].

În zona km 4+600, imediat la ieșirea dintr-o curbă ușor la dreapta, având un comportament nepreventiv, [•] a fi atent la abordarea circulației pe un sector de drum într-o localitate rurală, cu o viteză neadaptată, de circa 91 km/h, cu mult peste cea maxim admisă în localitate, având totodată preocupări de natură a-i distrage atenția, pe fondul unei stări conflictuale cu pasagera de pe bancheta din dreapta față, conducătorul autoturismului VW Golf, inculpatul [•], a pierdut controlul asupra direcției de mers asupra acestuia și a pătruns intempestiv pe sensul de mers spre [•], unde a surprins circulația regulamentară a grupului de trei motociclete.

În momentele imediat următoare s-a produs coliziunea succesivă cu motocicletele. După impactul cu cea de-a doua motocicletă, inculpatul a acționat energic sistemul de frânare, iar după impactul cu motocicleta Kawasaki, autoturismul a părăsit

carosabilul, a traversat spațiul verde și trotuarul din partea stângă în raport cu direcția sa de mers, apoi a intrat în coliziune prin glisare cu laterala stânga de zidul gardului imobilului cu nr. 465, unde s-a și oprit.

Conducătoarea motocicletei [•] și conducătorul motocicletei Kawasaki, [•], au suferit leziuni grave, fiind preluați și transportați cu ambulanțele la spital. Și pasagera din autoturismul VW Golf, [•] a suferit leziuni, fiind transportată la spital. De asemenea, în accident a fost rănit și conducătorul motocicletei BMW, numitul [•].

Ca urmare a accidentului produs la data de 25 iulie 2020, persoana vătămată [•] a suferit leziuni traumatice a căror vindecare a necesitat un număr de 110-120 de zile de îngrijiri medicale, așa cum rezultă din Raportul de expertiză medico-legală nr. A /9/2020 avizat la 14.04.2021, întocmit de către Cabinetul de Medicină Legală Câmpulung.

Persoana vătămată [•] a fost transportată inițial la Spitalul Județean De Urgență Arges - Pitești, iar apoi a fost internată la Spitalul Clinic de Urgență Floreasca, până la data de 25.09.2020.

Persoana vătămată [•], conducătorul motocicletei marca Kawasaki, a fost internat la Spitalul Județean De Urgență Arges - Pitești până la data de 31 iulie 2020. Din certificatul medico-legal nr. 558/21.08.2020 eliberat de către Serviciul Județean de Medicină Legală Argeș și din Raportul de expertiză medico-legală nr. 159/A6 din 22 aprilie 2021 rezultă că numitul [•] a prezentat leziuni traumatice ce s-au putut produce la data de 25 iulie 2020, prin lovire propulsivă de corp dur, posibil în condițiile unui accident rutier. A necesitat circa 100 de zile de îngrijiri medicale, în condițiile unei evoluții favorabile. Pierderea testicului stâng posttraumatic prin orhidectomie de necesitate a reprezentat o infirmitate fizică posttraumatică.

Atât persoana vătămată [•], cât și persoana vătămată [•] au formulat plângeri penale prealabile pentru infracțiunile de vătămare corporală din culpă.

Plângere prealabilă a formulat și persoana vătămată [•]. Cu toate acestea, în ceea ce îl privește pe acesta din urmă, din Raportul de expertiză medico-legală nr. 66/A6/2021 întocmit de către Serviciul Județean de Medicină Legală Argeș a reieșit că numitul [•] nu a fost evaluat din punct de vedere medical la momentul producerii evenimentului rutier, astfel că, în lipsa datelor medicale și a celor de anchetă, nu se poate preciza cu certitudine existența unei legături de cauzalitate între leziunile traumatice constatate cu ocazia examinării medico-legale din 21.08.2020 și accidentul rutier din data de 25.07.2020. Leziunile traumatice au necesitat 50 de zile de îngrijiri medicale. [•] nu prezintă infirmitate, iar leziunile traumatice nu i-au produs acestuia un prejudiciu estetic grav și permanent și nu i-au pus viața în pericol. În aceste condiții, nu sunt întrunite elementele de tipicitate ale infracțiunii de vătămare corporală din culpă cu privire la persoana vătămată [•].

Numita [•], persoană care, de asemenea, a suferit leziuni în urma accidentului rutier, nu a formulat plângere prealabilă.

Pentru lămurirea tuturor cauzelor ce au determinat accidentul descris mai sus, pe parcursul cercetărilor a fost dispusă o expertiză tehnică auto, întocmită la nivelul Biroului Local pentru Expertize Tehnice de pe lângă Tribunalul [•].

Din cuprinsul raportului de expertiză tehnică auto a reieșit că starea de pericol în producerea accidentului a fost generată de către [•], conducătorul autoturismului VW Golf cu nr. de înmatriculare [•].

S-a apreciat că existau posibilități de a preveni și evita producerea accidentului de către [•], dacă acesta aborda preventiv, atent și vigilent circulația pe un sector de drum într-o localitate rurală, cu o viteză adaptată sectorului de drum la ieșirea dintr-o curbă chiar ușoară la dreapta, și nu cu mult peste limita admisă în localitate, fără preocupări de natură a-i distra atenția, în urma unei stări conflictuale cu pasagera de pe bancheta dreapta față, nemaifiind astfel întrunite premisele pierderii controlului asupra ținutei de drum a autoturismului, pătrunderea intempestivă pe sensul opus de mers surprinzând circulația în coloană a unui grup de trei motociclete, finalizând în impact violent cu acestea. De asemenea, s-a apreciat că inculpatul [•] nu a respectat dispozițiile OUG nr. 195/2002, respectiv acestuia încălcând prevederile art. 35 al. 1, art. 48 și art. 49 din ordonanță, precum și prevederile art. 121 al. 1 și art. 148 al. 8 din Regulamentul de punere în aplicare a ordonanței nr. 195/2002.

În ceea ce îi privește pe conducătorii motocicletelor, circulând regulamentar, în coloană, pe sensul lor de mers pe DJ 734, aceștia au fost surprinși de apariția intempestivă și necontrolată a autoturismului VW Golf pe sensul lor de mers, astfel încât nu au existat posibilități tehnice de evitare a accidentului pentru [•], [•] și [•].

La momentul producerii accidentului, inculpatul [•] și persoanele vătămate nu se aflau sub influența băuturilor alcoolice.

Analizând materialul probat administrat în cauză, astfel cum acesta a fost anterior prezentat, instanța reține faptul că accidentul rutier din data de 20.07.2020, s-a produs din culpa exclusivă a inculpatului, [•], prin nerespectarea dispozițiilor care reglementează circulația pe drumurile publice, după cum urmează:

- art. 35 alin. 1 din OUG. 195/2002, republicată, conform căruia: ”participanții la trafic trebuie să aibă un comportament care să nu afecteze fluenta și siguranța circulației, să nu pună în pericol viața sau integritatea corporală a persoanelor și să nu aducă prejudicii proprietății publice ori private”;
- art. 48 din OUG 195/2002, republicată, conform căruia: ”conducătorul de vehicul trebuie să respecte regimul legal de viteză și să o adapteze în funcție de condițiile de drum, astfel încât să poată efectua orice manevră”;
- art. 49 din OUG 195/2002, republicată, conform căruia: ”limita maximă de viteză în localitate este de 50 km/h”;
- art. 121 alin. din HG [•], potrivit căruia: ”conducătorii de vehicule sunt obligați să respecte viteza maximă admisă pe sectorul de drum pe care circulă și pentru

categoria din care face parte vehiculul condus, precum și cea impusă prin mijloacele de semnalizare”;

- art. 148 alin. 8 din Regulamentul OUG 195/2002, potrivit căruia:”se interzice conducătorului de autovehicule să aibă în timpul mersului preocupări de natură ai distrage în mod periculos atenția”;

Fiind audiat în cauză, inculpatul [•] a arătat că recunoaște și regretă săvârșirea infrațiunii reținute în sarcina sa.

În fața instanței de judecată, inculpatul și-a menținut aceeași poziție de recunoaștere a faptei, astfel cum aceasta fost descrisă mai sus.

În drept, fapta inculpatului [•], care, la data de 25 iulie 2020, în jurul orei 20:40, aflat la volanul autoturismului marca VW Golf, cu nr. de înmatriculare [•], a produs pe DJ 734, pe raza comunei Lerești [•], un accident rutier ce a avut ca urmare vătămarea corporală gravă a numitei [•], care a suferit leziuni corporale ce au necesitat un număr de cca. 110-120 de zile de îngrijiri medicale, precum și a numitului [•], care a suferit o leziune ce i-a produs o infirmitate permanentă posttraumatică întrunește elementele constitutive ale infrațiunii de vătămare corporală din culpă, faptă prevăzută și pedepsită de art. 196 al. 2, al. 3 și al. 4 Cod penal.

În ceea ce privește elementul material al infrațiunii de vătămare corporală din culpă, acesta s-a realizat prin producerea unui accident de circulație, urmarea imediată constând în vătămarea corporală a persoanei vătămate, cărora le-a fost produse leziuni ce au necesitat pentru vindecare 110 – 120 zile de îngrijiri medicale în ceea ce o privește pe persoana vătămate [•] precum și crearea unei infirmități permanente posttraumatice în ceea ce privește persoana vătămată [•], între acțiunea inculpatului și leziunile produse persoanelor vătămate, existând legătură directă de cauzalitate.

Inculpatul a acționat cu formă de vinovăție prevăzută de art. 16 alin. 4 C.pen. Astfel, acesta nu a prevăzut rezultatul faptei, desi trebuia și putea să îl prevadă.

Inculpatul a ignorat prevederile legale care obligă orice conducător auto să aibă un comportament vigilent, atunci când se deplasează cu un vehicul pe drumurile publice, respectiv art. 35 alin. 1 din OUG nr. 195/2002, potrivit căruia, participanții la trafic trebuie să aibă un comportament care să nu afecteze fluenta și siguranța circulației, să nu pună în pericol viața sau integritatea corporală a persoanelor și să nu aducă prejudicii proprietății publice ori private.

De asemenea, inculpatul a încălcat prevederile art. 48 din OUG 195/2002, republicată, conform cărora, conducătorul de vehicul trebuie să respecte regimul legal de viteză și să o adapteze în funcție de condițiile de drum, astfel încât să poată efectua orice manevră, art. 121 alin. 1 din HG [•], potrivit cărora conducătorii de vehicule sunt obligați să respecte viteza maximă admisă pe sectorul de drum pe care circulă și pentru categoria din care face parte vehiculul condus, precum și cea impusă prin mijloacele de semnalizare, art. 49 din OUG 195/2002, republicată, conform căruia: ”limita maximă de viteză în localitate este de 50 km/h” și art. 148 alin. 8 din Regulamentul OUG 195/2002,

potrivit căruia:”se interzice conducătorului de autovehicule să aibă în timpul mersului preocupări de natură ai distrage în mod periculos atenția”;

Încălcarea acestor prevederi legale de către inculpat conduc la reținerea în cauză a dispozițiilor aliniatului 3 al art. 196 C.pen..

Individualizarea sancțiunii penale:

Conform art. 196 alin. 2 și 3 C.pen., vătămarea corporală din culpă, săvârșită de către inculpat, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la trei ani, sau amenda.

Conform art. 196 alin. 4 C.pen., “dacă urmările prevăzute în alin. (1) - (3) s-au produs față de două sau mai multe persoane, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.”

Aceste limite de pedeapsă se vor reduce cu 1/3 în cazul închisorii și cu 1/4 în cazul amenzii, conform dispozițiilor art. 396 alin. 10 C.proc. pen., având în vedere că inculpatul a uzat de procedura simplificată.

La individualizarea pedepsei ce urmează să fi aplicate inculpatului, instanța va avea în vedere criteriile generale de individualizare prevăzute de art. 74 C. pen., respectiv împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, natura și frecvența infracțiunilor și ale constituie antecedente penale ale infractorului, conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal și nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.

Instanța se va orienta la o pedeapsă cu închisoarea orientată spre mediu, respectiv 10 luni închisoare, luând în calcul rezultatul produs prin săvârșirea infracțiunii, respectiv producerea unei leziuni persoanei vătămate [•], ce au necesitat pentru vindecare 110-120 de zile de îngrijiri medicale precum și infirmitate permanentă posttraumatică în ceea ce privește persoana vătămată [•]. Se va avea în vedere și faptul că starea de pericol care a condus la producerea accidentului, a fost generată exclusiv de către inculpat, care nu a respectat prevederile dispozițiilor anterior redată.

De asemenea, se va avea în vedere că inculpatul nu are antecedente penale, fiind la primul contact cu legea penală, că aceasta este o persoană bine integrată în societate, are un loc de muncă și o familie.

Totodată, la individualizarea pedepsei în cazul infracțiunilor săvârșite din culpă, o greutate însemnată trebuie să o aibă tocmai lipsa intenției.

De asemenea, în cazul unor asemenea infracțiuni, o atenție deosebită trebuie să fie acordată atitudinii făptuitorului ulterior săvârșirii faptei, în special asupra conștientizării de către acesta a gravității faptei. Sub acest aspect, instanța va avea în vedere că încă de la început, inculpatul și-a asumat comiterea faptei, colaborând cu organele judiciare și recunoscând săvârșirea infracțiunii.

În ceea ce privește necesitatea aplicării pedepsei, instanța constată că, în cauză sunt îndeplinite condițiile art. 83 C. pen., pedeapsa stabilită fiind mai mică de 2 ani

închisoare, inculpatul nu a mai fost condamnată anterior la pedeapsa închisorii; aceasta și-a manifestat acordul de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității, iar în raport de persoana inculpatei, care este o persoană integrată în societate, aflată la primul contact cu legea penală, de conduita avută anterior săvârșirii infracțiunii, precum și de posibilitățile sale de îndreptare, instanța apreciază că aplicarea imediată a unei pedepse nu este necesară, dar se impune supravegherea conduitei sale pentru o perioadă determinată.

De asemenea, se constată faptul că maximul special prevăzut de lege pentru infracțiunea săvârșită de inculpat este de 4 ani închisoare, valoare inferioară celei de 7 ani închisoare prevăzute de art. 83 alin. (2) C. pen., iar inculpatul nu s-a sustras de la urmărire penală ori judecată și nu a încercat zădărnicea aflării adevărului ori a identificării și tragerii la răspundere penală a autorului sau a participanților.

Față de aceste considerente, în baza art. 83 alin. (1), (3) C. pen. **va amâna aplicarea pedepsei închisorii pe un termen de supraveghere stabilit în condițiile art. 82 C. pen., de 2 ani de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri.**

În baza art. 85 C.pen. pe durata termenului de supraveghere inculpatul trebuie să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

- să se prezinte la serviciul de probațiune, la datele fixate de acesta;
- să primească vizite și consiliul de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile, precum și întoarcerea;
- să comunice schimbarea locului de muncă;
- să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

Conform art. 83 alin. 4 C. proc.pen. va atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 88 C.p. privind cazurile de revocare a măsurii amânării aplicării pedepsei.

Sub aspectul laturii civile, se reține că în cursul fazei de judecată, partea civilă [•] s-a constituit parte civilă cu suma de 130.000 [•], echivalentul în lei la cursul BNR afișat la data plății efective pentru repararea prejudiciului moral suferit precum și a sumei de 7782,99 lei reprezentând prejudiciul material suferit ca urmare a producerii accidentului precum și dobânda legală penalizatoare calculată de la data de 25.07.2020, data producerii accidentului și până la data plății efective prin raportare la dispozițiile art.3 alin.2 din O.G. 13/2011 coroborat cu art. 1381 Cod Civil.

Totodată în cursul fazei de judecată, partea civilă [•] s-a constituit parte civilă cu suma de 80.000 euro, echivalentul în lei la cursul BNR afișat la data plății efective pentru repararea prejudiciului moral suferit precum și dobânda legală penalizatoare calculată de la data de 25.07.2020, data producerii accidentului și până la data plății efective prin raportare la dispozițiile art.3 alin.2 din O.G. 13/2011 coroborat cu art. 1381 Cod Civil.

Instanța mai reține că Spitalul Județean de Urgență Arges - Pitești s-a constituit parte civilă în cadrul procesului penal cu suma de 1396,44 lei, reprezentând contravaloarea cheltuielilor ocazionate de îngrijirile medicale acordate persoanei vătămate [•], iar Serviciul Clinic de Urgență București, s-a constituit parte civilă în cadrul procesului penal cu sumele de 124.193,58 lei și 2017,84 lei reprezentând contravaloarea serviciilor medicale, acordate aceleiași persoanei vătămate.

Conform dispozițiilor art. 397 alin. (1) C.proc.pen, instanța se pronunță prin aceeași hotărâre și asupra acțiunii civile, iar potrivit art. 19 alin. (5) C.proc.pen, repararea prejudiciului material și moral se face potrivit dispozițiilor legii civile.

Conform dispozițiilor art. 1381 alin 1 C.civ, orice prejudiciu dă dreptul la reparare, cel care acuză un prejudiciu, trebuie să facă dovada sa. De asemenea, trebuie analizată îndeplinirea condițiilor răspunderii civile delictuale, respectiv existența unei fapte ilicite, săvârșită cu vinovăția cerută de lege, ce a produs un prejudiciu, între fapta ilicită și prejudiciu, să existe legătură directă și cauzalitate.

În acest context, în ceea ce privește prejudiciul material (cheltuieli efectuate cu medicamente, produse farmaceutice, transport, tratamente), instanța constată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 1357 C.civ., referitoare la răspunderea civilă delictuală, pentru o parte din sumele cerute cu acest titlu.

Astfel, numita [•] s-a constituit parte civilă cu suma de 7782,99 lei reprezentând prejudiciul material. Din probele administrate în cauză, respectiv înscrisuri (filele 42 – 63) acestea au fost dovedite astfel că au un caracter cert, iar instanța urmează să admită cererea părții civile de acordare a sumelor materiale, până la concurența sumei de 7782,99 lei, reprezentând totalul daunelor pentru cheltuielile materiale menționate mai sus.

În ceea ce privește la daunele morale, instanța reține că acestea sunt consecințele negative, de natură nepatrimonială, lezate unei persoane prin fapta ilicită și culpabilă a altei persoane, care constau în atingeri aduse psihicului unei persoane, prejudiciu a cărui compensare prin reparare bănească urmează regulile răspunderii civile delictuale.

Potrivit art. 1391 alin. 1 C.civ., „In caz de vătămare a integrității corporale sau a sănătății, poate fi acordată și o despăgubire pentru restrângerea posibilităților de viață familială și socială.”

Cuantificarea prejudiciului moral nu este supusă unor criterii legale de determinare, daunele morale se stabilesc prin apreciere, ca urmare a aplicării criteriilor referitoare la consecințele negative suferite de cel în cauză, în plan fizic, psihic și afectiv, importanța valorilor lezate, măsura în care acestea au fost lezate, intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămării, intensitate care este percepută diferit, de la persoană la persoană. Toate aceste criterii se subordonează conotației aprecierii rezonabile, pe o bază echitabilă, corespunzătoare prejudiciului real și efectiv produs.

De asemenea instanța reține că pentru stabilirea daunelor morale nu operează criterii de evaluare prestabilite, ci va ține cont de principiul judecății în echitate, procedând la o apreciere subiectivă a circumstanțelor particulare ale cauzei, în funcție

de care se stabilește întinderea reparației pentru prejudiciul suferit, în așa fel încât să nu se ajungă la o îmbogățire fără just temei a celui îndreptățit să pretindă și să primească daune morale, dar nici să fie derizorii.

În mod incontestabil, acordarea de daune morale părților civile este justificată prin prisma suferințelor fizice și psihice inerente, la care au fost expuse.

Luând în calcul înscrisurile medicale aflate la dosar, dar și declarația martorilor audiați în fața instanței, [•] și [•], se reține că perioada de tratament și de recuperare în cazul părților civile au fost dificile, cu perioade de imobilizare, perioade de spitalizare, tratamente, care implicit provoacă intense suferințe, atât persoanelor afectate cât și familiilor acestora.

De asemenea, se va avea în vedere că au fost necesare 110-120 de zile de îngrijiri medicale, astfel că stresul și anxietatea provocate acesteia au fost puternice. Ca atare, urmare a vătămărilor fizice cauzate prin infracțiune, partea civilă [•] suferind o infirmitate permanentă posttraumatică, persoanele vătămate au suferit și vătămări psihice și alterarea condițiilor de viață, ceea ce justifică acordarea de daune morale. Așa fiind, prin raportare la intensitatea suferințelor cauzate și a vătămărilor produse, precum și prin raportare la faptul că accidentul rutier a fost provocat din culpa exclusivă a inculpatului, instanța reține că acordarea sumelor de 60.000 de euro părții civile [•] și 50.000 de euro părții civile [•] este proporțională cu gradul de suferință trăit de aceștia în urmă a comitetului, în același timp o îmbogățire fără justă cauză a acestora, asigurându-le o compensație suficientă, dar nu exagerată a prejudiciului moral suferit.

Acordarea în integralitate a sumelor solicitate de părțile civile, ar conduce la o îmbogățire fără justă cauză a acestora în condițiile în care, nicio sumă de bani, nu ar fi posibilă să compenseze efectiv suferința simțită, ci doar să permită persoanelor prejudiciate anumite avantaje, care să atenueze suferințele morale.

În ceea ce privește plata dobânzii legale penalizatoare calculate de la data producerii accidentului, instanța reține că potrivit art. 1381 alin. (2) C. civ: „Dreptul la reparație se naște din ziua cauzării prejudiciului, chiar dacă acest drept nu poate fi valorificat imediat.”

Potrivit art. 1385 C. civ.: „(1) Prejudiciul se repară integral, dacă prin lege nu se prevede altfel: (3) Despăgubirea trebuie să cuprindă pierderea suferită de cel prejudiciat, câștigul pe care în condiții obișnuite el ar fi putut să îl realizeze și de care a fost lipsit, precum și cheltuielile pe care le-a făcut pentru evitarea sau limitarea prejudiciului...”

În conformitate cu art. 1386 alin. (1) din același act normativ: „Repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situației anterioare, iar dacă aceasta nu este cu putință ori dacă victima nu este interesată de reparația în natură, prin plata unei despăgubiri, stabilite prin acordul părților sau, în lipsă, prin hotărâre judecătorească”.

Art. 1531 C. civ. prevede că: „(1) Creditorul are dreptul la repararea integrală a prejudiciului pe care l-a suferit din faptul neexecutării. (2) Prejudiciul cuprinde pierderea efectiv suferită de creditor și beneficiul de care acesta este lipsit. La stabilirea întinderii prejudiciului se ține seama și de cheltuielile pe care creditorul le-a făcut, într-o limită rezonabilă, pentru evitarea sau limitarea prejudiciului...”

Conform art. 1535 C. civ.: „(1) în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la daune moratorii, de la scadență până în momentul plății, în cuantumul convenit de părți sau, în lipsă, în cel prevăzut de lege, fără a trebui să dovedească vreun prejudiciu, în acest caz, debitorul nu are dreptul să facă dovada că prejudiciul suferit de creditor ca urmare a întârzierii plății ar fi mai mic...(3) [•] nu sunt datorate dobânzi moratorii mai mari decât dobânda legală, creditorul are dreptul, în afara dobânzii legale, la daune-interese pentru repararea integrală a prejudiciului suferit”.

Astfel cum reiese din dispozițiile legale citate mai sus, victima unei fapte ilicite este îndreptățită la repararea integrală a prejudiciului, regulă cu valoarea de principiu, prevăzută de art. 1385 alin. (1) și de art. 1531 alin. (1) C. civ. Ca o consecință, debitorul este obligat să repare atât pierderea efectiv suferită de către creditor (*damnum emergens*), cât și beneficiul nerealizat (*lucrum cessans*).

Dreptul la reparație se naște de la data cauzării prejudiciului, conform art. 1381 alin. (2) C. civ. Dreptul la reparație este cel exigibil și determinat sau, cel puțin determinabil (atunci când reparația se realizează prin echivalent), încă de la data producerii prejudiciului, astfel se explică aplicarea în ceea ce-l privește a dispozițiilor legale privind executarea, transmiterea, transformarea și stingerea obligațiilor. Doar lichidarea sa, în cazul reparației prin echivalent, adică determinarea efectivă a cuantumului despăgubirii, se realizează prin hotărârea instanței de judecată, atunci când părțile nu au stabilit ele însele prin acordul lor care este valoarea acesteia - art. 1386 alin. (1) C. civ. Din moment ce dreptul la reparație există, este exigibil, determinat (după caz, determinabil) încă de la data cauzării pagubei, iar debitorul este de drept în întârziere de la acest moment - potrivit art. 1523 alin. (2) lit. e) C. civ. - orice amânare, dincolo de această dată a executării obligației, este de natură să lipsească creditorul de folosul pe care l-ar fi putut obține dacă datoria ar fi fost imediat adusă la îndeplinire.

Prejudiciul ce decurge din întârzierea în executarea obligației de reparație nu poate fi plasat în afara limitelor răspunderii delictuale, el nefiind altceva decât beneficiul nerealizat, ca parte componentă a pagubei înregistrate de victimă și a cărei reparare integrală se impune în virtutea principiului consacrat de art. 1385 alin. (1) și de art. 1531 alin. (1) C. civ.

Data de la care sunt datorate aceste despăgubiri pentru întârziere, precum și cuantumul lor sunt stabilite de art. 1535 și art. 1536 C. civ. Observând aceste dispoziții legale, dar și particularitățile raportului juridic de răspundere civilă delictuală, instanța reține că, atunci când obligația de reparație este una pecuniară, daunele interese-moratorii se datorează de la data scadenței, conform art. 1535 C. civ., în cazul de față

de la momentul producerii prejudiciului 25.07.2020 și sunt egale cu dobânda legală, dacă nu se face dovada unei pagube mai mari, conform art. 1535 alin. (1) și alin. (3), precum și a art. 1536 C. civ. Constituind evaluarea legală a unor despăgubiri moratorii, dobânda legală ce se acordă în condițiile dispozițiilor legale menționate este una penalizatoare, în sensul art. 1 alin. (3) din O.G. nr. 13/2011.

Pentru a hotărî obligarea în mod direct a părții responsabile civilmente la plata către partea civilă a contravalorii despăgubirilor solicitate, instanța a avut în vedere Decizia nr. #/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În ceea ce privește acțiunea civilă formulată de unitățile spitalicești, instanța reține că potrivit art. 320 alin.(1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, persoanele care prin faptele lor aduc daune sănătății altei persoane, precum și daune sănătății proprii persoane, din culpă, răspund potrivit legii și au obligația să repare prejudiciul cauzat furnizorului de servicii medicale reprezentând cheltuielile efective ocazionate de asistența medicală acordată. Sumele reprezentând cheltuielile efective vor fi recuperate de către furnizorii de servicii medicale.”

Prin urmare, în calitate de furnizori de servicii medicale pentru persoanele vătămate, au posibilitatea de a solicita cheltuielile ocazionate de asistența medicală, de la inculpat.

Având în vedere deconturile de cheltuieli la dosar (filele 156-165 d.c.p.), precum și cele reținute anterior, instanța va admite acțiunea civilă formulată de aceste părți civile, și va obliga partea responsabilă civilmente, la plata către acestea a sumelor solicitate cu titlu de cheltuieli de spitalizare și costuri servicii de asistență medicală, acordate persoanei vătămate [•].

Pentru a hotărî obligarea în mod direct a părții responsabile civilmente la plata către unitățile medicale a contravalorii despăgubirilor materiale, instanța a avut în vedere Decizia nr. #/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În temeiul art. 274 alin 1 și 2 C.proc.pen. va obliga pe inculpat să achite către stat suma de 2900 de lei cu titlu de cheltuieli judiciare, din care suma de 1851 de lei reprezintă cheltuieli judiciare aferente urmăririi penale.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

În baza art. 396 alin.1, și 4 C. proc. pen. raportat la art. 83 C. pen., stabilește inculpatului, [•], fiul lui [•] și [•] născut la data de [•], în [•], [•], domiciliat în [•], str. G-ral C. [•], nr. [•], ap. [•] jud. [•], cu aceeași adresă aleasă în vederea comunicării actelor de procedură, cetățenia română, căsătorit, studii - 12 clase, lucrător comercial la LI. [•] Câmpulung, stagiul militar nesatisfăcut, fără antecedente penale, posesor CI [•], având C.N.P. [•], pedeapsa de 10 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de

vătămare corporală din culpă, prevăzută de art. 196 alin. 2, 3 și 4 C.pen., în condițiile art. 396 alin. 10 C.proc.pen.

În baza art. 83 C.pen. dispune amânarea aplicării pedepsei anterior stabilite, pe un termen de supraveghere de 2 ani, ce se calculează potrivit art. 84 C.pen. de la momentul rămânerii definitive a prezentei hotărâri.

În baza art. 85 C.pen. pe durata termenului de supraveghere inculpatul trebuie să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

- să se prezinte la serviciul de probațiune, la datele fixate de acesta;
- să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile, precum și întoarcerea;
- să comunice schimbarea locului de muncă;
- să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 86 alin. (1) C. pen. pe durata termenului de supraveghere, datele prevăzute în art. 85 alin. (1) lit. c) - e) se comunică Serviciului de Probațiune v.

Conform art. 83 alin. 4 C.p.p. atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 88 C.pen. privind cazurile de revocare a măsurii amânării aplicării pedepsei.

În baza art. 397 C.p.p. raportat la art. 19 alin. 5 C.p.p. combinat cu art. 1381, 1385 și 1391 C.Civ., admite în parte acțiunea civilă formulată de partea civilă [•], CNP [•], cu domiciliul în [•], în contradictoriu cu inculpatul [•] și partea responsabilă civilmente Euroins România Asigurare-Reasigurare S.A. și obligă partea responsabilă civilmente să plătească părții civile [•] suma de **60.000 de euro cu titlu de daune morale, la cursul BNR din ziua plății, dobânda legală penalizatoare calculată de la momentul producerii accidentului, respectiv 25.07.2020 și până la data plății efective, precum și suma de 7782,99 lei cu titlu de daune materiale.**

În baza art. 397 C.p.p. raportat la art. 19 alin. 5 C.p.p. combinat cu art. 1381, 1385 și 1391 C.Civ., admite în parte acțiunea civilă formulată de partea civilă [•], CNP [•], cu domiciliul în [•], în contradictoriu cu inculpatul [•] și partea responsabilă civilmente Euroins România Asigurare-Reasigurare S.A. și obligă partea responsabilă civilmente să plătească părții civile [•], suma de **50.000 de euro cu titlu de daune morale, la cursul BNR din ziua plății, precum și dobânda legală penalizatoare calculată de la momentul producerii accidentului, respectiv 25.07.2020 și până la data plății efective.**

În baza art. 397 C.p.p. raportat la art. 19 alin. 5 C.proc.pen. combinat cu art. 1381, 1385 și art. 320 alin.(l) din Legea nr. 95/2006, admite acțiunea civilă formulată de partea civilă Spitalul Județean De Urgență Arges – Pitești, cu sediul în [•] și obligă partea responsabilă civilmente Euroins România Asigurare-Reasigurare S.A. să plătească către aceasta suma de 1396,44 lei, reprezentând cheltuieli ocazionate de serviciile de asistență medicală acordate persoanei vătămate [•].

În baza art. 397 C.p.p. raportat la art. 19 alin. 5 C.proc.pen. combinat cu art. 1381, 1385 și art. 320 alin.(l) din Legea nr. 95/2006 , admite acțiunea civilă formulată de partea civilă Spitalul Clinic de Urgență București, cu sediul în [•] și obligă partea responsabilă civilmente Euroins România Asigurare-Reasigurare S.A. să plătească către aceasta suma de 124,193.53 RON și suma de 2017,84 RON, reprezentând cheltuieli ocazionate de serviciile de asistență medicală, acordate persoanei vătămate [•] precum și dobânda legală calculată de la data de 21.01.2021, data externării și până la achitarea integrală a debitului.

În baza art. 274 alin 1 și 2 C.proc.pen, obligă pe inculpat să achite către stat suma de 2900 de lei cu titlu de cheltuieli judiciare, din care suma de 1851 de lei reprezintă cheltuieli judiciare aferente urmăririi penale.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicarea hotărârii.

Pronunțată prin punerea hotărârii la dispoziția părților și a procurorului prin mijlocirea grefei instanței, azi data de 12.06.2024.

Președinte,
[•]

Grefier,
[•]

Red./ Tehnored. [•]C.M.P.
Ex.10/12.06.2024

LOS
PA
LAWYERS